

A Supply Chain Continuity Model Based on Axiomatic Design Approach

Mehran Ebrahimi¹, Hossein Safari², Mohammad Reza Sadeghi Moghaddam³

Abstract: In the recent years, there has been an increase in the likelihood of the occurrence of the risks and unexpected events in supply chains. As a result, supply chains are more vulnerable to disruption and the risks on supply chain continuity has increased. The ability to manage risks and disruptions is one important aspect that differentiates between successful business leaders and others. This present research, therefore, attempts to present a system-wide approach to conceptualize a novel -to our knowledge-supply chain continuity management model. First, a systematic literature review was conducted to identify and explore appropriate capabilities and strategies that can be employed to improve the continuity of a supply chain. Then, a Fuzzy Axiomatic Design (FAD) approach was used to develop a supply chain continuity management model in automobile industry. In each step, independence and information axioms were used to evaluate the identified solutions.

Keywords: *Axiomatic Design, Disruption, Risk, Supply Chain Continuity Management, Supply Chain.*

1. Ph.D. Student in Production and Operations Management, Faculty of Management, University of Tehran, Tehran, Iran

2. Prof. of Industrial Management, Faculty of Management, University of Tehran, Tehran, Iran

3. Assistant Prof. of Industrial Management, Faculty of Management, University of Tehran, Tehran, Iran

Submitted: 01 / March / 2017
Corresponding Author: Hossein Safari

Accepted: 29 / June / 2017
Email: hsafari@ut.ac.ir

Citation: Ebrahimi, M., Safari, H., Sadeghi Moghaddam, M.R. (2018). A Supply Chain Continuity Model Based on Axiomatic Design Approach. *Industrial Management Journal*, 9(4), 563 – 586.

ارائه مدل تداوم زنجیره تأمین بر اساس رویکرد طراحی آگزیوماتیک

مهران ابراهیمی^۱، حسین صفری^۲، محمد رضا صادقی مقدم^۳

چکیده: در چند سال گذشته، احتمال وقوع ریسک‌ها و رویدادها در زنجیره تأمین افزایش یافته است. در نتیجه، زنجیره‌ها بیش از پیش نسبت به اختلال‌ها آسیب‌پذیر بوده و ریسک تداوم زنجیره تأمین افزایش یافته است. توانایی مدیریت کردن ریسک‌ها و اختلال‌ها جنبه مهمی است که باعث تمایز رهبران موفق کسبوکارها از دیگران می‌شود. در پژوهش حاضر به مفهوم‌سازی مدلی برای مدیریت تداوم زنجیره تأمین پرداخته شده است. بدین منظور، نخست بازارخوانی گسترده‌ای ادبیات پژوهش به شناسایی قابلیت‌ها و استراتژی‌هایی که مدیریت تداوم زنجیره تأمین را امکان‌پذیر می‌کنند، پرداخته شده است. نتیجه آن رسیدن به یک مدل مفهومی اولیه است که تداوم زنجیره تأمین را معادل با سه قسمت قابلیت جذب، قابلیت انطباق و قابلیت بازیابی می‌داند. هر یک از این موارد خود دارای زیرمجموعه‌هایی هستند. در گام بعد، از رویکرد طراحی آگزیوماتیک فازی برای توسعه و تأیید مدل تداوم زنجیره تأمین در صنعت خودرو استفاده شده است. در هر گام از توسعه مدل، دو آگزیوم استقلال و اطلاعات برای ارزیابی راه حل‌های پیشنهادی محاسبه شده و تحلیل‌ها تا سه سطح انجام شده است.

واژه‌های کلیدی: اختلال، ریسک، زنجیره تأمین، طراحی آگزیوماتیک، مدیریت تداوم زنجیره تأمین.

۱. داشتجوی دکتری مدیریت تولید و عملیات، گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۲. استاد گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۳. استادیار گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۱۲/۱۱

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۶/۰۵/۰۷

نویسنده مسئول مقاله: حسین صفری

E-mail: h.safari@ut.ac.ir

مقدمه

امروزه، زنجیره‌ها با ریسک‌ها و اختلالات بسیار زیادی مواجه بوده و آسیب‌پذیرتر از همیشه هستند (آزوودو، گویندان، کاروالو و کروز-ماشادو، ۲۰۱۳). در واقع، هر فعالیتی که در یک زنجیره تأمین انجام می‌شود ریسک ذاتی بروز نوعی اختلال غیرمنتظره را به همراه دارد. وقوع حوادث گوناگون در هر کجا از زنجیره تأثیرات عمیقی بر عملکرد آن بر جا می‌گذارند. اختلالاتی مانند از دست دادن یک تأمین‌کننده مهم، آتش‌سوزی در کارخانه یک سازنده، تقاضای پیچیده و نامنظم، حوادث طبیعی، تروریسم و ... این پتانسیل را دارند تا درآمد و هزینه‌ها را در جهت منفی تحت تأثیر قرار دهند. اختلالات کوچک در زنجیره نیز می‌توانند آثار اقتصادی بزرگی بر زنجیره تأمین داشته باشند. به بیان دیگر، هر گونه تغییرپذیری یا اختلال، عملکرد زنجیره تأمین و کل سیستم را تحت تأثیر قرار می‌دهد (پونومارو و هولوکامب، ۲۰۰۹).

یکی از تهدیدهای بسیار بزرگ تداوم کسب‌وکار که سازمان‌ها با آن مواجه هستند، فقدان مواد خام حیاتی است. بیشتر سازمان‌ها برای تداوم کسب‌وکار به گونه‌ای بر زنجیره تأمین خود متکی هستند، بنابراین در صورت اختلال تأمین‌کنندگان خود، آسیب‌پذیر خواهد بود (بلاس، وی و یانگ، ۲۰۱۲).

علی‌رغم اهمیت فراوان تداوم زنجیره تأمین و نقش برجسته آن، شرکت‌ها با چالش‌هایی در زمینه پیاده‌سازی و به کارگیری اقدامات لازم برای مدیریت تداوم زنجیره تأمین مواجه هستند. چالش، مدیریت و سازمان‌دهی ریسک‌های موجود و مدیریت تداوم در زنجیره تأمین از طریق افزودن قابلیت‌های ضروری به زنجیره تأمین است تا بتوان هم از بروز ریسک پیشگیری کرد و هم هنگام بروز ریسک بهترین استراتژی را اعمال کرده و از تأثیرپذیری بیش از حد زنجیره تأمین و نهادهای آن و در نتیجه بروز اختلال جلوگیری کرد.

علی‌رغم توافق همگان در مورد اهمیت مدیریت تداوم زنجیره تأمین، پژوهش‌های بسیار اندکی در زمینه چگونگی مدیریت تداوم آن انجام گرفته است. از این‌رو، در این زمینه پرسش‌های بسیار مهمی وجود دارد. چگونه می‌توان تداوم زنجیره تأمین را عملیاتی کرد؟ اگر یک شرکت به‌دبیل مدیریت مؤثر تداوم زنجیره تأمین خود باشد، چه اقداماتی را باید انجام دهد؟

و چگونه می‌توان شرکت‌ها را در عملیاتی کردن مدیریت تداوم زنجیره تأمین یاری کرد؟ ادبیات پژوهش نشان می‌دهد مدل یا چارچوب فرآگیر و مورد توافقی وجود ندارد که بتوان به واسطه آن، دیدگاه جامعی از چگونگی مدیریت تداوم زنجیره تأمین ارائه داده و از آن در فرایند پیچیده تصمیم‌گیری در زمینه بهبود تداوم زنجیره و عملکرد زنجیره تأمین استفاده کرد. پژوهش حاضر این شکاف را بررسی کرده و به‌دبیل آن است تا با بهره‌گیری از رویکرد طراحی آگریوماتیک به ارائه مدل تداوم زنجیره تأمین بپردازد.

پیشینهٔ پژوهش

تدابُر زنجیره تأمین به عنوان کمینه کردن تأثیر اختلال‌ها در تأمین محصولات، خدمات و اطلاعات در سراسر زنجیره تأمین از طریق افزایش توانمندی‌های زنجیره تعریف شده است (آتری و بایت، ۲۰۰۸). بون، کرای‌هد، هانا و نیر (۲۰۱۳) نیز تدابُر را به عنوان وضعیت کلی ثبات درون زنجیره تعریف کردند. سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO) در ISO/TS ۲۲۳۱۸:۲۰۱۵ مدیریت تدابُر زنجیره تأمین را «به کارگیری مدیریت تدابُر کسب‌وکار در زنجیره تأمین» تعریف می‌کند.

تدابُر زنجیره تأمین در ادبیات مدیریت این زنجیره، حوزه‌ای نوپا به شمار می‌رود. از این رو، پژوهش چندانی در این زمینه انجام نگرفته است. در پژوهش بون، کرای‌هد، هانا و نیر (۲۰۱۳) به آزمون این فرضیه پرداخته شده است که یک رویکرد یکپارچه به مدیریت موجودی می‌تواند به افزایش سطح تدابُر زنجیره تأمین منجر شود. داده‌ها با بهره‌گیری از یک مطالعه میدانی طولی و در مدت دو سال گردآوری شده است. نتایج نشان می‌دهد رویکرد یکپارچه به مدیریت موجودی در افزایش سطح تدابُر زنجیره تأمین مؤثر است. در پژوهش پرادهوم (۲۰۰۸) فرض شده که پیچیدگی زنجیره تأمین، وابستگی زنجیره تأمین، اقدامات مؤثر و مدیریت اختلال، بر برنامه‌ریزی تدابُر این زنجیره تأثیرگذار بوده و برنامه‌ریزی تدابُر بر عملکرد شرکت تأثیر می‌گذارد. نتایج نشان داد شرکت‌های درگیر در برنامه‌ریزی تدابُر سطوح بالاتری از عملکرد را دارند. در پژوهش بلاس، وی و یانگ (۲۰۱۵) به ارائه یک چارچوب کلی از مدیریت تدابُر زنجیره تأمین پرداخته شده است. چارچوب پیشنهادی از شش مرحله (۱. مدیریت کاهش ریسک، ۲. تحلیل تأثیر بر کسب‌وکار، ۳. توسعهٔ استراتژی تدابُر زنجیره تأمین، ۴. توسعهٔ برنامهٔ تدابُر زنجیره تأمین، ۵. آزمون برنامهٔ تدابُر زنجیره تأمین و عر نگهداری برنامهٔ تدابُر تأمین) و هشت سازهٔ عملیاتی (۱. خدمت به مشتری، ۲. مدیریت موجودی، ۳. انعطاف‌پذیری، ۴. زمان ارائه به بازار، ۵. مالی، ۶. زمان چرخهٔ سفارش‌دهی، ۷. کیفیت، و ۸. بازار) تشکیل شده است.

بازخوانی جامع ادبیات پژوهش نشان می‌دهد در زمینهٔ تدابُر زنجیره تأمین چند مفهوم مهم مانند ریسک، اختلال، آسیب‌پذیری، استواری، ارتجاع و امنیت، وجود دارد. همان‌گونه که در شکل مشاهده می‌شود ریسک‌ها در زنجیره تأمین به بروز اختلال و نابسامانی منجر شده و بر سطح تدابُر زنجیره تأمین تأثیر می‌گذارند. از طرف دیگر، امنیت، استواری و ارتجاع به کاهش تأثیر ریسک‌ها کمک کرده و تا حد امکان از بروز اختلالات در زنجیره پیشگیری می‌کند. همچنین، بازخوانی ادبیات پژوهش قابلیت‌ها و استراتژی‌هایی برای مدیریت تدابُر در زنجیره تأمین ارائه می‌دهد (جدول ۱).

جدول ۱. قابلیت‌های و استراتژی‌های مدیریت تداوم زنجیره تأمین

قابلیت‌ها و استراتژی‌ها	نویسنده (سال)
بازمehندسی زنجیره تأمین، تشریک مساعی، چابکی و ایجاد فرهنگ مدیریت ریسک	کریستوفر و پک (۲۰۰۴)
استواری، افزونگی، به اشتراک گذاردن اطلاعات و به کارگیری اصول مدیریت کیفیت فرآیند	کلیندورف و ساد (۲۰۰۵)
به اشتراک گذاری ریسک، چابکی زنجیره تأمین، اعتماد میان شرکای زنجیره تأمین، روابط مبتنی بر تشریک مساعی میان شرکای زنجیره تأمین، امنیت اطلاعات، مسئولیت اجتماعی شرکت، هم راستا کردن مشوق‌ها و سیاست‌های به اشتراک گذاری درآمد در زنجیره تأمین، برنامه‌ریزی استراتژیک ریسک، به اشتراک گذاری ریسک در زنجیره تأمین، دانش درباره انواع ریسک‌ها در زنجیره تأمین و تجزیه و تحلیل و ارزیابی مدام ریسک	فیصل، بانوت و شانکار (۲۰۰۶)
برنامه‌های بهبود تأمین کننده، برنامه‌های ممیزی کیفیت تأمین کننده، روابط کاری نزدیک‌تر با تأمین کنندگان، به اشتراک گذاردن ریسک / انتقال داش، تمایز محصول ^۱ و بافر	خان و برنز (۲۰۰۷)
قابلیت بازیابی (مدیران با تجربه و آموزش دیده، منابع و در دسترس بودن آنها، هماهنگی و منابع) و قابلیت هشداردهی (پدیداری و ارتباطات)	کرای‌هد، بلک‌هرست، رانگتوساناتام و هندفیلد (۲۰۰۷)
قابلیت اطمینان زنجیره تأمین (موجودی، تسهیلات اضافی، رزرو ظرفیت، هماهنگی و نظارت مبتنی بر فناوری اطلاعات)، انعطاف‌پذیری و انطباق‌پذیری زنجیره تأمین (فناوری اطلاعات، قیمت‌گذاری پویا، تعویق، رزرو ظرفیت و موجودی)	ایوانوف و سوکولوف (۲۰۱۰)
انعطاف‌پذیری در منبع‌یابی، انعطاف‌پذیری در انجام سفارش، ظرفیت، کارآیی، پدیداری، انطباق‌پذیری، پیش‌نگری ^۲ ، بازیابی، پراکنده‌گی، تشریک مساعی، سازمان، موقعیت بازار، امنیت، توانایی و استحکام مالی	پتی، فیکسل و کراکستون (۲۰۱۰)
انعطاف‌پذیری و افزونگی	زیدیسین و واکتر (۲۰۱۰)
استواری (منابع تأمین چندگانه، موجودی، ساخت و خرید، طراحی محصول، طراحی شبکه لجستیک)، چابکی (ارتباط با تأمین کننده، برنامه‌ریزی تداوم کسب‌وکار، پدیداری، برنامه‌ریزی گروهی و ساخت بر اساس سفارش / تعویق)	ویلند و والنبرگ (۲۰۱۲)
استواری، ارتیاج، انعطاف‌پذیری و چابکی	رشید، لوک و اوی (۲۰۱۴)
افزونگی (افزایش موجودی استراتژیک، نگهداری ذخیره اینمی، منبع‌یابی چندگانه و اضافه کردن ظرفیت)، انعطاف‌پذیری (تشریک مساعی و یکپارچگی، تشویق به اشتراک گذاری اطلاعات و افزایش پاسخگویی)	چانگ، الینگر و بلک‌هرست (۲۰۱۵)
بازمehندسی زنجیره تأمین (انعطاف‌پذیری و افزونگی)، تشریک مساعی (به اشتراک گذاری اطلاعات و اعتماد)، چابکی (پدیداری و شتاب)، فرهنگ مدیریت ریسک زنجیره تأمین (رهبری و نوآوری)	کمال‌احمدی و ملت‌پرست (۲۰۱۶)

1. Product Differentiation
2. Anticipation

این قابلیت‌ها و استراتژی‌ها به شرکت‌ها این توانایی را می‌دهد تا به شکل بهتری برای رویارویی با ریسک‌ها و اختلال‌ها آماده شده و به آنها پاسخ دهد.

روش‌شناسی پژوهش

در گام نخست و به منظور درک مفاهیم و شناسایی ابعاد تداوم زنجیره تأمین به بررسی سیستماتیک ادبیات موجود در زمینه مدیریت تداوم این زنجیره پرداخته شده است. در این گام، بیش از ۱۵۰ قابلیت و استراتژی در زمینه مدیریت تداوم زنجیره تأمین شناسایی شد (به برشی از آنها در جدول ۱ اشاره شده است). پس از بررسی سیستماتیک ادبیات پژوهش و شناسایی الزامات کارکردی و پارامترهای طراحی، در گام دوم تلاش شده است با بهره‌گیری از رویکرد طراحی آگزیوماتیک به توسعه مدل پیشنهادی اقدام شود. به منظور توسعه مدل آگزیوماتیک از روش دلفی فازی در راستای شناسایی مناسب‌ترین گویه‌ها و حذف موارد کم‌اهمیت و غیرمرتبه استفاده شده است. در واقع، به علت زیاد بودن ابعاد شناسایی‌شده، عدم توافق درباره مرتبط بودن ابعاد شناسایی شده و همچنین رسیدن به فهرستی کوچک‌تر اما مورد توافق، از روش دلفی فازی استفاده شده است. این رویه به روایی محتوا منجر می‌شود. بدین منظور، در هر گام از توسعه مدل، فهرست قابلیت‌ها در اختیار ۱۴ نفر از کارشناسان^۱ کارشناس دانشگاهی با پیشنهاد پژوهش مرتبط با پژوهش حاضر و ۹ کارشناس صنعت خودرو) قرار داده شده و از آنها خواسته شده گویه مرتبط و مهم در تشریح هر سازه را مشخص کنند. سپس اندازه توافق میان کارشناسان برای مرتبط دانستن یک گویه با یک سازه محاسبه می‌شود. در این روش در مورد اندازه نسبت توافق جمعی، توافق کامل وجود ندارد اما در بسیاری از پژوهش‌ها مقدار بیشتر از ۶/۵، پذیرفته شده است. در این گام، راه حل‌های پیشنهادی با استفاده از دو آگزیوم استقلال و اطلاعات ارزیابی شده است.

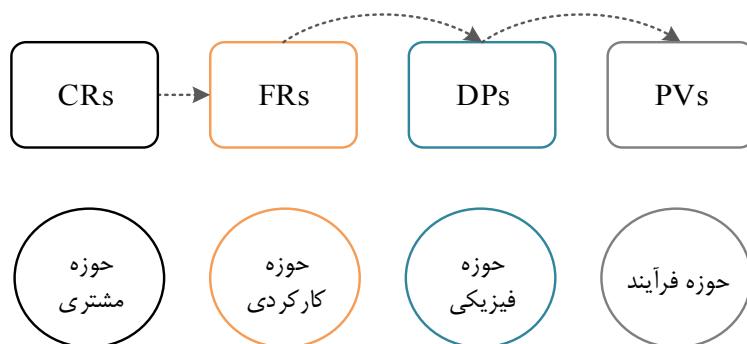
طراحی آگزیوماتیک

طراحی آگزیوماتیک (AD)^۲ تلاشی در راستای مدل‌سازی علمی فرایند طراحی است. طراحی آگزیوماتیک یک روش نوآورانه برای حل منطقی مسائل طراحی است که توسط پروفسور سو و همکاران در دانشگاه MIT ارائه شد. سو طراحی را بدین صورت تعریف می‌کند: خلق و ارائه راه حل‌های ترکیبی به شکل محصولات، فرایندها یا سیستم‌ها که نیازهای درک شده را از طریق نگاشت بین الزامات کارکردی (FR)^۳ در حوزه کارکردی و پارامترهای طراحی (DP)^۳ در حوزه

1. Axiomatic Design
2. Functional Requirement
3. Design Parameter

فیزیکی برآورده می‌کند (هوشمند و جمشیدنژاد، ۲۰۰۶). ها اهداف طراحی یا آنچه طراحی می‌خواهد بدان دست یابد را نشان می‌دهند. DP ها نشان می‌دهند چگونه FR ها باید برآورده شوند.

چهار حوزه طراحی وجود دارد، حوزه مشتری، حوزه کارکردی، حوزه فیزیک و حوزه فرایند (شکل ۱). عناصر درون هر حوزه شامل نیازهای مشتری^۱ (CRs)، الزامات کارکردی، پارامترهای طراحی و متغیرهای فرایند^۲ (PVs) است (هوشمند و جمشیدنژاد، ۲۰۰۶). FR ها در حوزه کارکردی تعریف می‌شوند تا نیازهایی را که در حوزه مشتری تعریف شده‌اند، برآورده کنند. DP ها پیامد و نتیجه نگاشت FR ها در حوزه فیزیکی هستند (وینود، ۲۰۱۱).

شکل ۱. حوزه‌های گوناگون در تئوری طراحی آگزیوماتیک

در طراحی آگزیوماتیک دو آگزیوم بررسی می‌شود. آگزیوم استقلال بیان می‌کند استقلال شرایط کارکردی (FR) را تأمین کنید. آگزیوم استقلال را می‌توان به صورت زیر نشان داد:

$$\{FR\} = [A]\{DP\} \quad \text{رابطه ۱}$$

در این رابطه FR بردار الزامات کارکردی، A ماتریس طراحی و DP بردار پارامترهای طراحی است. هر سطر از رابطه بالا را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$FR_i = \sum_j A_{ij} DP_j \quad \text{رابطه ۲}$$

ماتریس طراحی نیز به صورت زیر نشان داده می‌شود:

-
1. Customer Requirements
 2. Process Variables

$$[A] = \begin{bmatrix} A_{11} & A_{12} & \dots & A_{1n} \\ A_{21} & A_{22} & \dots & A_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ A_{m1} & A_{m2} & \dots & A_{mn} \end{bmatrix}$$

ماتریس A نوع تعامل بین الزامات کارکردی و پارامتر طراحی را نشان می‌دهد. این ارتباط می‌تواند به صورت مستقل، نیمه‌مستقل یا وابسته باشد. بهترین طراحی، طراحی است که رابطه مستقل یا نیمه‌مستقل داشته باشد. نوع رابطه بین الزامات کارکردی و پارامترهای طراحی به صورت صفر و یک بیان می‌شود.

۱. مستقل: این حالت زمانی رخ می‌دهد که ماتریس طراحی به شکل قطری باشد. به بیان دیگر هر یک از اهداف مستقل به وسیله استراتژی‌های خود (DP) برآورده می‌شوند.

$$[A] = \begin{bmatrix} A_{11} & \cdot & \dots & \cdot \\ \cdot & A_{22} & \dots & \cdot \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ \cdot & \cdot & \dots & A_{mn} \end{bmatrix}$$

۲. نیمه‌مستقل: این حالت زمانی رخ می‌دهد که ماتریس طراحی مثلثی باشد. در این حالت استقلال اهداف را می‌توان تضمین کرد، اگر و فقط اگر در یک توالی مناسب سازماندهی شوند.

$$[A] = \begin{bmatrix} A_{11} & \cdot & \dots & \cdot \\ A_{21} & A_{22} & \dots & \cdot \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ A_{m1} & A_{m2} & \dots & A_{mn} \end{bmatrix}$$

۳. وابسته: اگر ماتریس طراحی به صورت یکی از دو حالت نامبرده نباشد، طراحی وابسته است. طراحی وابسته غیرقابل قبول است و باید طراحی را تغییر داد. آگزیوم اطلاعات بیان می‌کند محتوا اطلاعاتی را کمینه کنید. به بیان دیگر، آگزیوم اطلاعات بیان می‌کند بین تمام طرح‌هایی که آگزیوم استقلال را برآورده می‌کنند، آنکه کمترین محتوا اطلاعاتی را دارد، بهترین طراحی است. در این پژوهش، آگزیوم اطلاعات به روش روابط ارجحیت فازی سازگار محاسبه شده است. رویه محاسباتی در زیر ارائه شده است (چانگ، سو و وانگ، ۲۰۱۳ و وانگ و لین، ۲۰۰۹).

گام ۱. تشکیل ماتریس تصمیم، شکل کلی ماتریس تصمیم در زیر نشان داده شده است.

$$A^k = \begin{bmatrix} 1 & a_{11}^k & x & x \\ x & 1 & a_{22}^k & x \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ x & x & x & 1 \end{bmatrix}$$

گام ۲. تبدیل مقدار ارجحیت به $p_{ij} \in [0, 1]$ با استفاده از رابطه زیر

$$p_{ij} = \frac{1}{2} \times (1 + \log_2 a_{ij}) \quad \text{رابطه (۳)}$$

و محاسبه سایر مقادیر ماتریس با استفاده از روابط زیر

$$p_{ij} + p_{ji} = 1 \quad \text{رابطه (۴)}$$

$$p_{ji} = \frac{j - i + 1}{2} - p_{i(i+1)} - p_{i+1(i+2)} - \dots - p_{j-(j)} \quad \text{رابطه (۵)}$$

$$p_{ij} + p_{jk} + p_{ki} = 3/2 \quad \text{رابطه (۶)}$$

از آنجا که برخی مقادیر این ماتریس بهجای اینکه در بازه $[0, 1+a]$ باشند، در بازه $[-a, 1+a]$ قرار دارند، از تابع تبدیل زیر استفاده می‌شود که در این رابطه، a قدر مطلق کوچکترین عدد در ماتریس ارجحیت است.

$$f(p_{ij}) = \frac{p_{ij} + a}{1 + 2a} \quad \text{رابطه (۷)}$$

گام ۳. تجمعی و یکپارچه کردن. در این گام، ماتریس روابط فازی تمامی پاسخ‌دهندگان به منظور به‌دست آوردن وزن و اهمیت نسبی هر یک از ابعاد مدل ادغام می‌شوند. بدین منظور، از رابطه زیر استفاده می‌شود.

$$p_{ij} = \frac{1}{m} (p_{ij}^1 + p_{ij}^2 + \dots + p_{ij}^m) \quad \text{رابطه (۸)}$$

گام ۴. نرمال‌سازی ماتریس روابط ارجحیت فازی یکپارچه شده با استفاده از رابطه زیر:

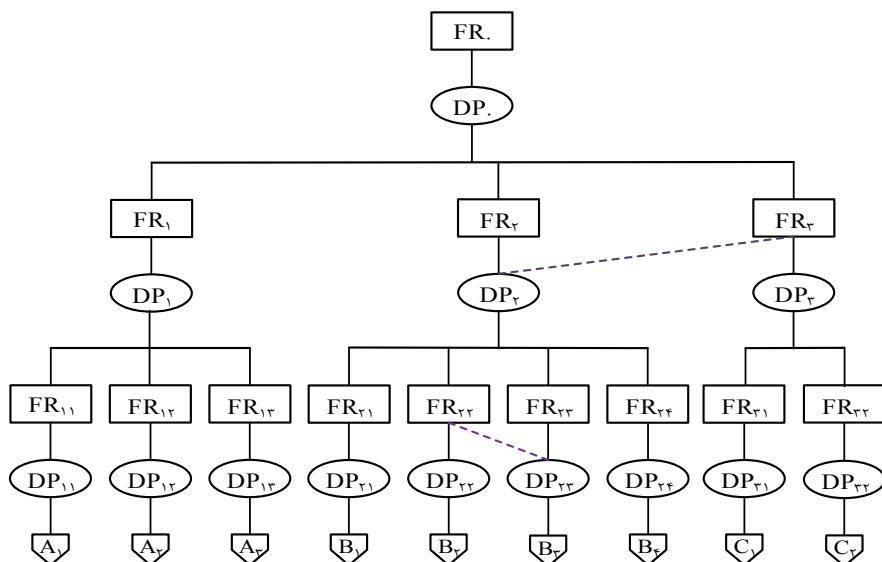
$$h_{ij} = \frac{p_{ij}}{\sum_{i=1}^n p_{ij}}, \quad i, j = 1, 2, \dots, n \quad \text{رابطه (۹)}$$

گام ۵. محاسبه وزن نسبی هر یک از ابعاد مدل با استفاده از رابطه زیر:

$$w = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n h_{ij} \quad (10)$$

تحلیل داده‌ها و یافته‌ها

در این گام به توسعه مدل مدیریت تداوم زنجیره تأمین با استفاده از طراحی آگزیوماتیک پرداخته شده است (شکل ۲). همان‌گونه که مشاهده می‌شود توسعه مدل آگزیوماتیک تداوم زنجیره تأمین با هدف نهایی زنجیره تأمین یعنی حداکثر کردن ارزش مشتری (FR) آغاز شده است. پارامتر طراحی متناظر با این هدف، مدیریت تداوم زنجیره تأمین (DP) در نظر گرفته شده است. به منظور دستیابی به این هدف، پیاده‌سازی قابلیت‌هایی که تداوم در زنجیره تأمین را امکان‌پذیر کرده و به دستیابی به هدف نهایی زنجیره تأمین کمک کند، ضروری به نظر می‌رسد.

شکل ۲. تجزیه سطح هدف زنجیره تأمین

در ادامه، هدف سطح صفر به سه الزام کارکردی قابلیت جذب، قابلیت انطباق و قابلیت بازیابی تجزیه شده است. پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکردی همراه با آگزیوم اطلاعات در جدول نشان داده شده است. خطوط خطاچین با محاسبه آگزیوم استقلال ترسیم شده است.

جدول ۲. تجزیه سطح صفر و یک مدل تداوم زنجیره تأمین

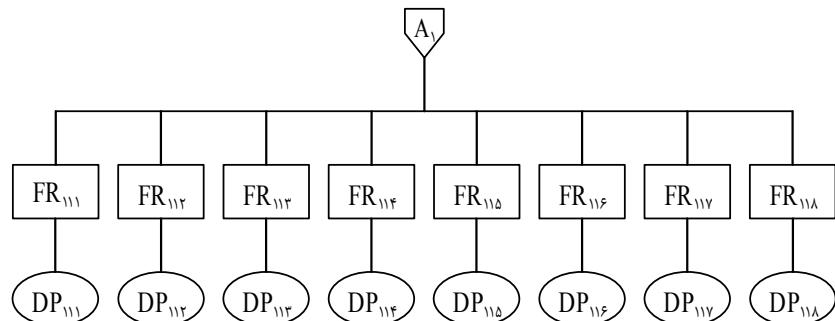
IA	پارامتر طراحی	الزام کارکرده		
	طراحی تداوم در زنجیره تأمین از طریق پیاده‌سازی برخی قابلیت‌ها	DP.	حداکثر کردن ارزش ایجاد شده	FR.
۰/۳۰۱۲	توسعه قابلیت‌هایی برای پیشگیری و مقاومت کردن در برابر ریسک‌ها و اختلال‌ها	DP _۱	قابلیت جذب	FR _۱
۰/۳۶۲۹	توسعه قابلیت‌هایی برای پاسخ به ریسک‌ها و اختلال‌ها و همگام شدن با تغییرات	DP _۲	قابلیت انطباق	FR _۲
۰/۳۳۵۹	توسعه قابلیت‌هایی برای بازیابی از اختلال‌ها به شرایط کارکردی نرمال یا شرایط مطلوب‌تر	DP _۳	قابلیت بازیابی	FR _۳

در ادامه هر یک از این سه قابلیت تجزیه می‌شود. نخست به تجزیه قابلیت جذب پرداخته می‌شود (شکل ۲). همان‌گونه که در شکل مشاهده می‌شود، قابلیت جذب به سه الزام کارکرده تجزیه شده است. پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکرده در جدول ۳ نشان داده شده است.

جدول ۳. تجزیه الزام کارکرده قابلیت جذب

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکرده		
۰/۳۹۸۷	سیاست‌ها و رویه‌هایی برای نگهداری موجودی، تهیئة پشتیبان از ظرفیت، اطلاعات و ...	DP _{۱۱}	افزونگی	FR _{۱۱}
۰/۳۲۳۷	رویه‌ها و ابزارهایی برای پیشگیری از حمله‌ها، مداخله‌ها و بروز اختلال به منظور امن‌تر کردن هر چه بیشتر زنجیره تأمین	DP _{۱۲}	امنیت	FR _{۱۲}
۰/۲۷۷۶	توزيع مکانی زیرساخت‌ها، دارایی‌ها و ... در زنجیره تأمین به منظور مدیریت ریسک‌ها و اختلال‌ها	DP _{۱۳}	پراکندگی	FR _{۱۳}

از آنجا که الزام کارکرده قابلیت جذب در اینجا به عمق نمی‌رسد، به تجزیه هر یک از سه الزام کارکرده افزونگی، امنیت و پراکندگی پرداخته می‌شود. نخست به تجزیه افزونگی پرداخته شده است (شکل ۳).

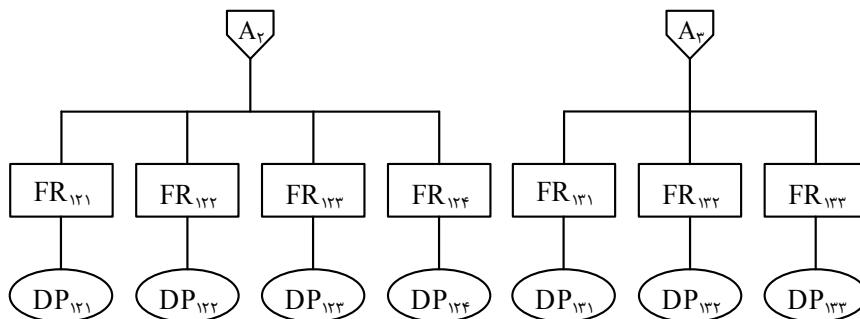
شکل ۳. تجزیه الزام کارکردی افزونگی

همان‌گونه که در شکل مشاهده می‌شود، این الزام کارکردی به هشت الزام کارکردی تجزیه شده است. پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکردی در جدول ۴ نشان داده شده است.

جدول ۴. تجزیه الزام کارکردی افزونگی

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی		
۰/۱۵۶۶	نگهداری موجودی استراتژیک (مواد خام / کار در جریان / محصول نهایی) / انبار استراتژیک	DP111	افزایش ذخیره استراتژیک	FR111
۰/۱۱۹۲	توافق با تأمین‌کنندگان کلیدی برای نگهداری موجودی از اقلام حیاتی	DP112	نگهداری موجودی در مکان تأمین‌کننده	FR112
۰/۱۲۷۸	تسهیلات اضافی به عنوان سپر برای جذب اثراهای مخرب هر اختلال	DP113	نگهداشتن ظرفیت مازاد	FR113
۰/۱۱۹۲	قرارداد با تأمین‌کنندگان غیرفعال برای تهیه مواد مورد نیاز هنگام ضرورت	DP114	قراردادهای ظرفیت	FR114
۰/۱۱۳۵	دقت در انتخاب معیارها برای انتخاب تأمین‌کننده	DP115	اطمینان از وجود ظرفیت مازاد تأمین‌کننده	FR115
۰/۱۳۶۸	آموزش چندگانه کارکنان به منظور انجام وظایف گوناگون هنگام ضرورت	DP116	کارکنان چندمهارتی	FR116
۰/۱۱۳۵	تهیه نسخه پشتیبان از داده تأمین‌کننده و داده مشتری	DP117	افزونگی اطلاعات	FR117
۰/۱۱۳۵	تهیه نسخه پشتیبان از سیستم اطلاعات	DP118	افزونگی سیستم اطلاعات	FR118

از آنجا که الزام کارکردی افزونگی به عمق رسیده است، در گام بعد به تجزیه الزام کارکردی امنیت پرداخته می‌شود. تجزیه این الزام کارکردی در شکل ۴ نشان داده شده است.

شکل ۴. تجزیه الزام کارکردی امنیت و پراکندگی

پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکردی در جدول ۵ نشان داده شده است.

جدول ۵. تجزیه الزام کارکردی امنیت

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی	
۰/۲۵۴۲	استفاده از پروتکل امنیتی مناسب برای شبکه ارتباطات	DP _{۱۲۱}	امنیت اطلاعات
۰/۳۴۸۶	استفاده از تکنولوژی‌های ریدیابی	DP _{۱۲۲}	نوآوری تکنولوژیکی
۰/۲۴۸۶	توسعه روابط مبتنی بر همکاری با شرکای زنجیره تأمین	DP _{۱۲۳}	حل منظم مشکلات بهطور مشترک با شرکای زنجیره
۰/۳۴۸۶	رویه‌ها و فرایندهایی به منظور حفظ فیزیکی دارایی‌ها	DP _{۱۲۴}	محافظت از دارایی‌ها

از آنجا که این الزام کارکردی به عمق رسیده است، در گام بعد به تجزیه الزام کارکردی پراکندگی پرداخته شده است (شکل ۴). پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکردی در جدول ۶ نشان داده شده است.

جدول ۶. تجزیه الزام کارکردی پراکندگی

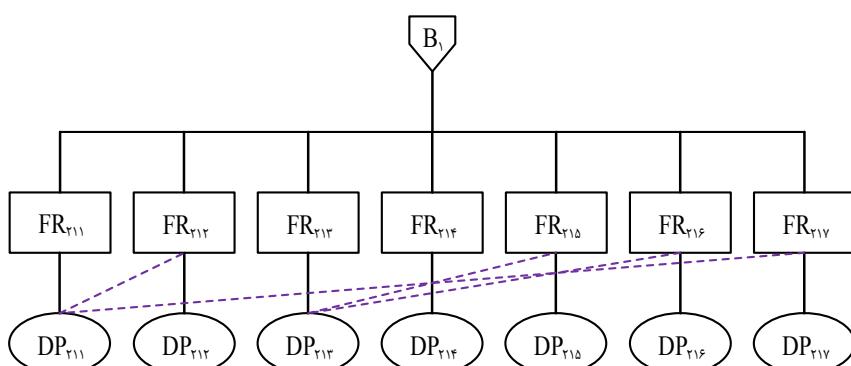
IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی	
۰/۳۳۳۳	توزیع جغرافیایی دارایی‌ها	DP _{۱۳۱}	پراکنده کردن دارایی‌ها
۰/۳۳۳۳	تأمین منابع از منابع تأمین گوناگون	DP _{۱۳۲}	پراکنده کردن منابع کلیدی
۰/۳۳۳۳	توسعه بازار فروش به سایر مناطق جغرافیایی	DP _{۱۳۳}	پراکنده بازارها

با به عمق رسیدن الزام کارکردی پرآکندگی، الزام کارکردی قابلیت جذب نیز به عمق می‌رسد. بنابراین، در گام بعد به تجزیه الزام کارکردی قابلیت انطباق پرداخته می‌شود (شکل ۲). پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکردی همراه با آگزیوم اطلاعات در جدول ۷ نشان داده شده است.

جدول ۷. تجزیه الزام کارکردی قابلیت انطباق

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی
۰/۱۸۵۰	رویه‌ها و فرایندهایی به منظور افزایش توانایی تشخیص رویدادها و ریسک آتی و آمادگی برای پاسخگویی	DP _{۲۱} پیش‌نگری FR _{۲۱}
۰/۲۸۱۳	قابلیت‌هایی برای ارائه پاسخ سریع و انعطاف‌پذیر به تغییرات	DP _{۲۲} چابکی FR _{۲۲}
۰/۲۷۵۵	رویه‌ها، فرایندها و تکنولوژی‌هایی به منظور افزایش هماهنگی و همکاری	DP _{۲۳} همیاری FR _{۲۳}
۰/۲۵۸۳	توسعه و ارتقای فرهنگ مدیریت تداوم زنجیره تأمین	DP _{۲۴} فرهنگ مدیریت تداوم FR _{۲۴}

در ادامه، هر یک از این چهار الزام کارکردی تجزیه شده است. نخست به تجزیه الزام کارکردی پیش‌نگری پرداخته می‌شود (شکل ۵).

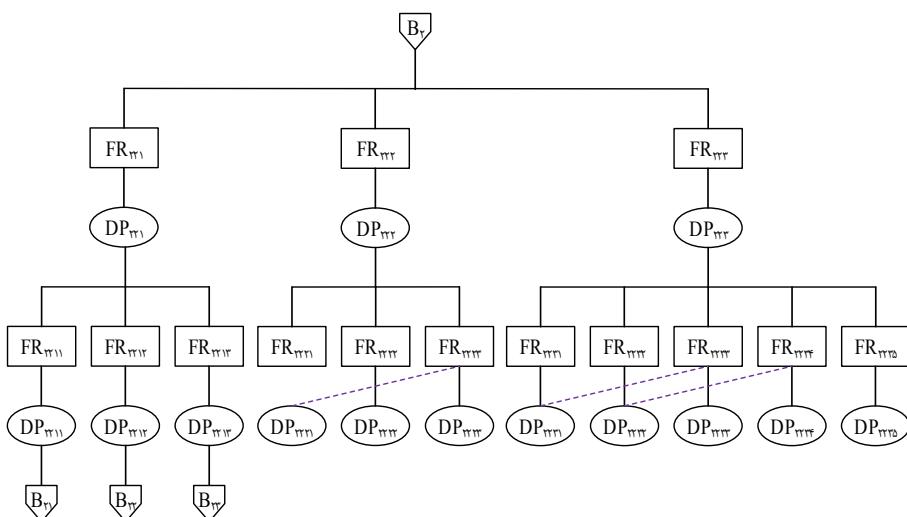
شکل ۵. تجزیه الزام کارکردی پیش‌نگری

همان‌گونه که در شکل مشاهده می‌شود، پیش‌نگری به هفت الزام کارکردی تجزیه شده است. هر الزام کارکردی همراه با پارامتر طراحی متناظر در جدول ۸ نشان داده شده است.

جدول ۸. تجزیه الزام کارکردی پیش‌نگری

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی		
۰/۱۴۷۵	مشارکت دادن شرکای زنجیره در توسعه برنامه تداوم زنجیره تأمین	DP _{۲۱}	برنامه‌ریزی تداوم زنجیره تأمین	FR _{۲۱}
۰/۱۴۷۵	تجزیه و تحلیل ساختار زنجیره تأمین	DP _{۲۱۲}	بازطراحی / بازمهندسی زنجیره تأمین	FR _{۲۱۲}
۰/۱۴۴۳	سرمایه‌گذاری در تکنولوژی اطلاعات	DP _{۲۱۳}	بهروز کردن تکنولوژی اطلاعات	FR _{۲۱۳}
۰/۱۴۴۳	استفاده از اصول مدیریت کیفیت فرآگیر	DP _{۲۱۴}	بهبود مستمر کیفیت لجستیک	FR _{۲۱۴}
۰/۱۴۴۳	نظرارت بر فرایندها در زنجیره تأمین بهمنظور کشف و پیش‌گیری از اختلالات بالقوه	DP _{۲۱۵}	پایش سیگنال‌های هشدار زودهنگام	FR _{۲۱۵}
۰/۱۲۷۶	گردآوری بهموقع و پیش‌کنشی اطلاعات برای تجزیه و تحلیل پیش‌بین	DP _{۲۱۶}	شناخت فرصت‌ها	FR _{۲۱۶}
۰/۱۴۴۳	توسعه روابط مبتنی بر همکاری با شرکای زنجیره تأمین	DP _{۲۱۷}	همکاری با شرکای زنجیره تأمین در کشف منابع بالقوه اختلال، حذف یا کاهش احتمال وقوع آنها	FR _{۲۱۷}

از آنجا که الزام کارکردی پیش‌نگری به عمق رسیده است، در گام بعد به تجزیه الزام کارکردی چابکی پرداخته می‌شود (شکل ۶).

شکل ۶. تجزیه الزام کارکردی چابکی

همان‌گونه که مشاهده می‌شود چابکی از سه الزام کارکردی انعطاف‌پذیری، پدیداری و سرعت تشکیل شده است. پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکردی همراه با آگزیوم اطلاعات در جدول ۹ نشان داده شده است.

جدول ۹. تجزیه الزام کارکردی چابکی

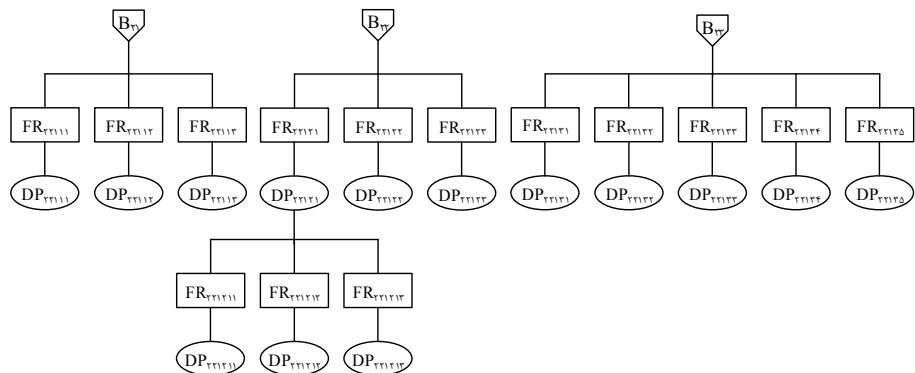
IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی		
۰/۳۴۳۴	سیستم‌ها، فرایندها و رویه‌هایی به‌منظور افزایش انعطاف‌پذیری در زنجیره تأمین	DP _{۲۲۱}	انعطاف‌پذیری	FR _{۲۲۱}
۰/۳۲۸۳	سیستم‌ها (تکنولوژی اطلاعات) و مکانیسم‌هایی به‌منظور فراهم آوردن اطلاعات زمان واقعی و افزایش شفافیت و وضوح فرایندها در زنجیره تأمین	DP _{۲۲۲}	پدیداری	FR _{۲۲۲}
۰/۳۲۸۳	رویه‌ها و فرایندهایی برای سرعت بخشیدن به عملیات‌ها و فرایندها در زنجیره تأمین	DP _{۲۲۳}	سرعت / شتاب	FR _{۲۲۳}

همان‌گونه که در شکل ۶ مشاهده می‌شود تجزیه این الزام کارکردی به عمق نرسیده است. بنابراین، در گام بعد به تجزیه الزام کارکردی انعطاف‌پذیری پرداخته شده است. شکل ۶ نشان می‌دهد الزام کارکردی انعطاف‌پذیری به سه الزام کارکردی تجزیه می‌شود. تجزیه این سه الزام کارکردی در جدول ۱۰ نشان داده شده است.

جدول ۱۰. تجزیه الزام کارکردی انعطاف‌پذیری

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی		
۰/۳۳۳۳	راهکارها و رویه‌هایی برای افزایش انعطاف‌پذیری در تأمین	DP _{۲۲۱۱}	انعطاف‌پذیری در منبع‌یابی	FR _{۲۲۱۱}
۰/۳۳۳۳	راهکارها و رویه‌هایی برای افزایش انعطاف‌پذیری در طراحی و ساخت	DP _{۲۲۱۲}	انعطاف‌پذیری در طراحی و ساخت	FR _{۲۲۱۲}
۰/۳۳۳۳	مدیریت مبتنی بر تقاضا	DP _{۲۲۱۳}	انعطاف‌پذیری در توزیع و فعالیت‌های مرتبه با مشتری	FR _{۲۲۱۳}

همان‌گونه که در شکل ۶ مشاهده می‌شود هیچ یک از این سه الزام کارکردی به عمق نرسیده است. بنابراین در گام بعد به تجزیه آنها پرداخته می‌شود. نخست به انعطاف‌پذیری در منبع‌یابی توجه شده است (شکل ۷).

شکل ۷. تجزیه سه الزام کارکردی انعطاف‌پذیری

پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکردی همراه با آگزیوم اطلاعات در جدول ۱۱ نشان داده شده است.

جدول ۱۱. تجزیه الزام کارکردی انعطاف‌پذیری در منبع یابی

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی	
۰/۳۳۸۳	داشتن چندین تأمین‌کننده و تغییر سریع تأمین‌کننده	DP۲۲۱۱۱	پایگاه تأمین انعطاف‌پذیر FR۲۲۱۱۱
۰/۳۳۰۸	قراردادهای الزام‌آور با تعهدات بیان شده به صورت شفاف / تغییر اندازه سفارش طی زمان	DP۲۲۱۱۲	قراردادهای تأمین انعطاف‌پذیر FR۲۲۱۱۲
۰/۳۳۰۸	طراحی مجدد قطعات وارداتی بر اساس توانمندی‌های داخلی	DP۲۲۱۱۳	تأمین / منبع یابی محلی FR۲۲۱۱۳

با به عمق رسیدن این الزام کارکردی، به تجزیه الزام کارکردی انعطاف‌پذیری در طراحی و ساخت پرداخته می‌شود (جدول ۱۲).

جدول ۱۲. تجزیه الزام کارکردی انعطاف‌پذیری در طراحی و ساخت

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی	
۰/۳۳۳۳	سیستم تولید انعطاف‌پذیر / تجهیزات انعطاف‌پذیر	DP۲۲۱۲۱	فرایند ساخت انعطاف‌پذیر FR۲۲۱۲۱
۰/۳۳۳۳	افزایش استاندارد کردن محصولات و فرایندها	DP۲۲۱۲۲	محصول انعطاف‌پذیر از طریق تعویق FR۲۲۱۲۲
۰/۳۳۳۳	توسعه پرتفوی محصول	DP۲۲۱۲۳	تمایز محصولات FR۲۲۱۲۳

همان‌گونه که در شکل ۷ مشاهده می‌شود، پذیرش استراتژی محصول انعطاف‌پذیر از طریق تعویق به عمق نرسیده است. بنابراین، در گام بعد به تجزیه این الزام کارکردی پرداخته شده است (جدول ۱۳).

جدول ۱۳. تجزیه الزام کارکردی تعویق

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی
۰/۳۳۳۳	آموزش	DP _{۲۲۱۲۱} تیم‌های چندوظیفه‌ای
۰/۳۳۳۳	طراحی / بازطراحی فرایندها	FR _{۲۲۱۲۱۲} استاندارد کردن فرایندها
۰/۳۳۳۳	طراحی مدولار محصول (مدولار بودن)	FR _{۲۲۱۲۱۳} طراحی محصولات بر اساس استفاده از پلتفرم‌ها و قطعات استاندارد

در نهایت، آخرین الزام کارکردی انعطاف‌پذیری یعنی انعطاف‌پذیری در توزیع و فعالیت‌های مرتبط با مشتری تجزیه شده است (جدول ۱۴).

جدول ۱۴. تجزیه الزام کارکردی انعطاف‌پذیری در توزیع و فعالیت‌های مرتبط با مشتری

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی
۰/۲۲۵۷	استفاده از تکنولوژی به منظور به دست آوردن سریع اطلاعات زمان واقعی	DP _{۲۲۱۲۱} پیش‌بینی صحیح تقاضا (پرهیز از ناهمخوانی عرضه و تقاضا)
۰/۲۰۰۴	به تأخیر انداختن فعالیت‌های موتأثر نهایی محصول تا زمان دریافت سفارش مشتری	FR _{۲۲۱۲۲} استراتژی تعویق تقاضا
۰/۱۹۱۳	قیمت‌گذاری پویا (پاسخگو)	FR _{۲۲۱۲۳} تغییر تقاضا میان محصولات
۰/۱۹۱۳	توسعه و معرفی محصولات جدید جایگزین	FR _{۲۲۱۲۴} تغییر جهت نیاز مشتری
۰/۱۹۱۳	افزایش گزینه‌ها و تنوع شرایط تحويل	FR _{۲۲۱۲۵} توزیع / تحويل انعطاف‌پذیر

با به عمق رسیدن الزام کارکردی انعطاف‌پذیری، به تجزیه الزام کارکردی دیگر چابکی یعنی پدیداری پرداخته می‌شود (شکل ۴). پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکردی همراه با آگزیوم اطلاعات در جدول ۱۵ نشان داده شده است.

جدول ۱۵. تجزیه الزام کارکردی پدیداری

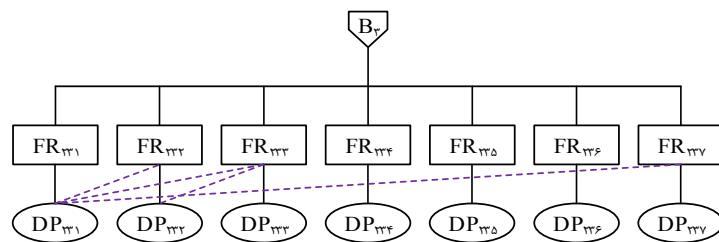
IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی
۰/۳۳۳۴	استفاده از تکنولوژی اطلاعات به منظور یکپارچه کردن و به اشتراک‌گذاری اطلاعات	DP _{۲۲۲} تسهیل کردن تبادل اطلاعات میان‌سازمانی
۰/۳۳۰۸	پیاده‌سازی هوش کسب‌وکار در زنجیره تأمین	DP _{۲۲۲} هوش زنجیره تأمین
۰/۳۱۵۸	مدیریت رویداد زنجیره تأمین	DP _{۲۲۲} سیستم هشداردهی پیشرفته

در پایان، به تجزیه آخرین الزام کارکردی یعنی سرعت پرداخته شده است (شکل ۶). همان‌گونه که در شکل مشاهده می‌شود سرعت به چهار الزام کارکردی تجزیه شده است. پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکردی همراه با آگزیوم اطلاعات در جدول ۱۶ نشان داده است.

جدول ۱۶. تجزیه الزام کارکردی سرعت

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی	
۰/۲۳۱۲	تجزیه و تحلیل فرایندها و حذف عملیات‌ها، فعالیت‌ها و گام‌های بدون ارزش افزوده	DP _{۲۲۳۱}	سریع‌تر و کاراتر کردن عملیات‌ها FR _{۲۲۳۱}
۰/۲۰۱۳	ساده‌سازی کار / استفاده از تجهیزات کاراتر و افراد ماهرتر / عملیات‌های موادی / وظایف استاندارد و ...	DP _{۲۲۳۲}	بهبود قابلیت اطمینان و استواری فرایندهای ساخت، اداری و لجستیک FR _{۲۲۳۲}
۰/۱۹۲۳	کاهش میانگین و واریانس لیدتاپ / توجه به فرایندها، مواد و منابع حیاتی	DP _{۲۲۳۳}	کاهش زمان سیکل (تولید و تحویل) FR _{۲۲۳۳}
۰/۱۹۲۲	تجزیه و تحلیل شکست‌ها	DP _{۲۲۳۴}	پیشگیری از شکست FR _{۲۲۳۴}
۰/۱۸۳۱	بازمهمندسی فرایندها در سازمان / استفاده از تکنولوژی اطلاعات	DP _{۲۲۳۵}	کوتاه کردن ارتباطات در سازمان FR _{۲۲۳۵}

با به عمق رسیدن الزام کارکردی سرعت، به تجزیه الزام کارکردی قابلیت دیگر انطباق یعنی همیاری پرداخته می‌شود (شکل ۸).

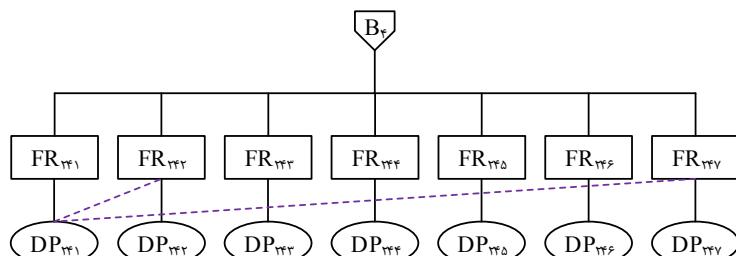
شکل ۸. تجزیه الزام کارکردی همیاری

همان‌گونه که در شکل ۸ مشاهده می‌شود، همیاری به هفت الزام کارکردی تجزیه شده است. پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکردی همراه با آگزیوم اطلاعات در جدول ۱۷ نشان داده شده است.

جدول ۱۷. تجزیه الزام کارکردی همیاری

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی
۰/۱۳۹۸	توسعه ارتباطات و روابط مبتنی بر همکاری با شرکای زنجیره تأمین	DP _{۲۲۱} ارتباطات و هماهنگی مؤثر میان اعضای کلیدی زنجیره تأمین
۰/۱۳۹۸	رویه‌ها و راهکارهایی برای افزایش اعتماد	DP _{۲۲۲} اعتماد میان شرکای زنجیره تأمین
۰/۱۷۴۳	استفاده از تکنولوژی اطلاعات به منظور انتشار سریع اطلاعات به اعضای مرتب در زنجیره	DP _{۲۲۳} به اشتراک‌گذاری اطلاعات میان شرکای زنجیره تأمین و دپارتمان‌ها به طور مؤثر
۰/۱۳۶۵	مشارکت و همکاری نزدیک با تأمین‌کنندگان در برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری	DP _{۲۲۴} برنامه‌ریزی، پیش‌بینی و بازارسازی مشارکتی (CPFR)
۰/۱۵۲۸	پیاده‌سازی و به کارگیری اصول مدیریت کیفیت فرآگیر / برنامه‌های بهبود تأمین‌کننده	DP _{۲۲۵} توسعه و همافزایی تأمین‌کنندگان
۰/۱۳۰۰	قراردادهای بهاشتراک‌گذاری ریسک	DP _{۲۲۶} به اشتراک‌گذاردن (تسهیم) ریسک با شرکای زنجیره تأمین
۰/۱۲۶۸	مشارکت دادن شرکای زنجیره تأمین در تصمیم‌گیری‌ها، طراحی و توسعه محصول	DP _{۲۲۷} تصمیم‌گیری مشترک

در نهایت، به تجزیه آخرین الزام کارکردی قابلیت انطباق یعنی فرهنگ مدیریت تداوم زنجیره تأمین پرداخته شده است (شکل ۹).

شکل ۹. تجزیه الزام کارکردی فرهنگ مدیریت تداوم زنجیره تأمین

همان‌گونه که در شکل مشاهده می‌شود، فرهنگ مدیریت تداوم زنجیره تأمین به هفت الزام کارکردی تجزیه شده است. پارامتر طراحی متناظر با هر الزام کارکردی همراه با آگزیوم اطلاعات در جدول ۱۸ نشان داده شده است.

جدول ۱۸. تجزیه الزام کارکردی فرهنگ مدیریت تداوم زنجیره تأمین

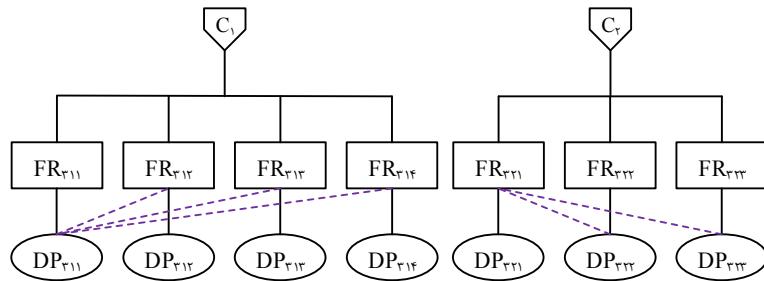
IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی	
۰/۱۴۷۹	رهبری و مسئولیت در سطح گسترده	DP _{۳۱}	تعهد و حمایت مدیریت ارشد FR _{۳۱}
۰/۱۴۴۷	تدوین استانداردها (رنفاری و ...) / فرهنگ و نگرش حساس به ریسک	DP _{۳۲}	توسعه و پشتیبانی فرهنگ مدیریت تداوم زنجیره تأمین FR _{۳۲}
۰/۱۴۱۵	الگوبرداری از تجربیات موفق / مستندکردن درس آموخته‌ها و تجربه‌ها	DP _{۳۳}	یادگیری / الگوبرداری از رویدادها، شیوه‌ها و اقدامات کاهش ریسک در زنジره تأمین FR _{۳۳}
۰/۱۴۱۵	آموزش چندگانه بهمنظور اطمینان از موجود بودن مهارت‌ها برای مدیریت ریسک و تداوم کسب‌وکار، گروه تمرکز، و ...	DP _{۳۴}	توسعه فعالیتهای تقویتی FR _{۳۴}
۰/۱۴۱۵	سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه	DP _{۳۵}	نوآوری زنجیره تأمین FR _{۳۵}
۰/۱۴۱۵	ترویج فرهنگ کار تیمی	DP _{۳۶}	کار تیمی FR _{۳۶}
۰/۱۴۱۵	گردآوردن کارکنان با تجربه و آموزش دیده	DP _{۳۷}	ایجاد تیم تداوم زنجیره تأمین FR _{۳۷}

با به عمق رسیدن الزام کارکردی فرهنگ مدیریت تداوم زنجیره تأمین، الزام کارکردی قابلیت انطباق به عمق می‌رسد. بنابراین، در گام بعد به تجزیه الزام کارکردی قابلیت بازیابی پرداخته می‌شود (شکل ۲). همان‌گونه که در شکل مشاهده می‌شود، قابلیت بازیابی به دو الزام کارکردی تجزیه شده است. این دو الزام کارکردی همراه با پارامتر طراحی و آگزیوم اطلاعات در جدول ۱۹ نشان داده شده است.

جدول ۱۹. تجزیه الزام کارکردی قابلیت بازیابی

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی	
۰/۵۱۱۳	سیاست‌ها و رویده‌هایی برای بازگشتن به شرایط کارکردی اولیه پس از وقوع اختلال	DP _{۳۱}	بازگردانی FR _{۳۱}
۰/۴۸۸۷	اصول و فرایندهایی بهمنظور افزایش رضایت و وفاداری مشتری	DP _{۳۲}	بازارگرایی FR _{۳۲}

در ادامه به تجزیه دو الزام کارکردی قابلیت بازیابی یعنی بازگردانی و بازارگرایی پرداخته شده است (شکل ۱۰). نخست به الزام کارکردی بازگردانی توجه شده است. همان‌گونه که در شکل مشاهده می‌شود، بازگردانی به چهار الزام کارکردی تجزیه شده است.

شکل ۱۰. تجزیه الزام کارکردی بازگردانی

پارامتر طراحی و آگزیوم اطلاعات متناظر با هر الزام کارکردی در جدول ۲۰ نشان داده شده است.

جدول ۲۰. تجزیه الزام کارکردی بازگردانی

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی		
۰/۲۴۲۹	برنامه‌ریزی	DP _{۲۱}	رویه‌ها و اقدامات از پیش برنامه‌ریزی شده	FR _{۳۱}
۰/۲۷۱۲	تجزیه و تحلیل دقیق زنجیره تأمین به منظور فراهم آوردن انعطاف‌پذیری بیشتر در ساختار زنجیره (مکان، ظرفیت، قراردادها و ...)	DP _{۲۱۲}	بازیکردنی سریع زنجیره تأمین برای کمینه کردن تأثیر اختلال	FR _{۳۲}
۰/۲۵۹۹	مشارکت دادن شرکای زنجیره تأمین در بازیابی به سطح عملیات نرم‌مال یا برنامه‌ریزی شده	DP _{۲۱۳}	هماهنگی و بسیج کردن منابع	FR _{۳۳}
۰/۲۲۵۹	فراهم کردن منابع انرژی	DP _{۲۱۴}	منابع انرژی و ارتباطات پشتیبان	FR _{۳۴}

در پایان به تجزیه آخرین الزام کارکردی یعنی بازارگرایی پرداخته شده است (جدول ۲۱). همان‌گونه که در جدول مشاهده می‌شود، بازارگرایی به سه الزام کارکردی تجزیه شده است.

جدول ۲۱. تجزیه الزام کارکردی بازارگرایی

IA	پارامتر طراحی	الزام کارکردی		
۰/۳۳۳۳	ارائه تخفیف / فرادر رفتن از انتظارهای مشتری	DP _{۳۱}	وفاداری / حفظ مشتری	FR _{۳۱}
۰/۳۳۳۳	خدمات قبل، حین و پس از فروش	DP _{۳۲}	خدمت به مشتری	FR _{۳۲}
۰/۳۳۳۳	مدیریت ارتباط با مشتری	DP _{۳۳}	روابط با مشتری	FR _{۳۳}

نتیجه‌گیری

همان‌گونه که در مقاله نیز تشریح شده است، ابتدا مفهوم تداوم زنجیره تأمین تا حد ممکن بررسی و تحلیل شده و با کمک مبانی نظری و تئوری‌های موجود، یک مدل اولیه سه سطحی طراحی شده است. در ادامه با کمک طراحی مبتنی بر بدبیهیات، تلاش شد که بر اساس این مدل در صنعت خودروی کشور، بررسی‌های مختلفی صورت گیرد. در حقیقت این پژوهش به ارائه یک مدل آگریومانیک تداوم زنجیره تأمین در صنعت خودرو پرداخته است. نگاهی به مدل سلسه‌مراتبی ارائه‌شده نشان می‌دهد که سه قابلیت کلیدی جذب، انطباق و بازیابی در تداوم زنجیره تأمین، نقش کلیدی ایفا می‌کنند. هر یک از این سه قابلیت تجزیه شده و ابعاد کلیدی آنها نشان داده شده است که می‌توان به افزونگی، امنیت، پیش‌نگری، چابکی، انعطاف‌پذیری، پدیداری، سرعت، فرهنگ مدیریت تداوم زنجیره تأمین و ... اشاره کرد. هر یک از این قابلیت‌ها نیز تا رسیدن به عمق تجزیه شده است. در هر مرحله از توسعه روابط میان DP‌ها و FR‌ها با محاسبه آگریوم استقلال به صورت خط‌چین ترسیم شده است. همچنین، آگریوم اطلاعات به منظور شناسایی ابعاد مهم مدل در هر مرحله محاسبه شده است. توجه به نتایج این آگریوم بینش‌های فراوانی را فراوری مدیران و تصمیم‌گیرندگان قرار می‌دهد.

References

- Autry, C.W. and Bobbitt, M.L. (2008). Supply Chain Security Orientation: Conceptual Development and a Proposed Framework. *The International Journal of Logistics Management*, 19 (1), 42–64.
- Azevedo, S. G., Govindan, K., Carvalho, H. and Cruz-Machado, V. (2013). Ecoslient Index to Assess the Greenness and Resilience of the Upstream Automotive Supply Chain. *Journal of Cleaner Production*, 56, 131-146.
- Blos, M. F., Hoeflich, S. L., and Miyagi, P. E. (2015). A General Supply Chain Continuity Management Framework. *Procedia Computer Science*, 55, 1160-1164.
- Blos, M.F., Wee, H.M., Yang, W. (2012). Supply Chain Risk Management: Resilience and Business Continuity. *Handbook on Decision Making*, Springer, 33, 219-236.
- Boone, C.A., Craighead, C.W., Hanna, J.A. and Nair, A. (2013). Implementation of a System Approach for Enhanced Supply Chain Continuity and Resiliency: A Longitudinal Study. *Journal of Business Logistics*, 34 (3), 222-235.
- Chang, T.H., Hsu, S.C. and Wang, T.C. (2013). A Proposed Model for Measuring the Aggregative Risk Degree of Implementing an RFID Digital Campus

- System with the Consistent Fuzzy Preference Relations. *Applied Mathematical Modelling*, 37, 2605–2622.
- Chang, W., Ellinger, A. E., and Blackhurst, J. (2015). A Contextual Approach to Supply Chain Risk Mitigation. *The International Journal of Logistics Management*, 26(3), 642-656.
- Christopher, M., & Peck, H. (2004). Building the Resilient Supply Chain. *The International Journal of Logistics Management*, 15(2), 1-14.
- Craighead, C.W., Blackhurst, J., Rungtusanatham, M.J. and Handfield, R.B. (2007). The Severity of Supply Chain Disruptions: Design Characteristics and Mitigation Capabilities. *Decision Sciences*, 38, 131-156.
- Faisal, M.N., Banwet, D.K. and Shankar, R. (2006). Supply Chain Risk Mitigation: Modeling the Enablers. *Business Process Management Journal*, 12(4), 535-552.
- Houshmand, M. and Jamshidnezhad, B. (2006). An Extended Model of Design Process of Lean Production Systems by Means of Process Variables. *Robotics and Computer-Integrated Manufacturing*, 22(1), 1-16.
- ISO, I. (2015). ISO/TS 22318: 2015 Societal Security: Business Continuity Management Systems - Guidelines for Supply Chain Continuity. *International Organization for Standardization, Geneva, Switzerland*.
- Ivanov, D. and Sokolov, B. (2010). Handling Uncertainty in Supply Chains. In: *Adaptive Supply Chain Management* (81-91), Springer.
- Kamalahmadi, M. and Parast, M. M. (2016). A Review of the Literature on the Principles of Enterprise and Supply Chain Resilience: Major Findings and Directions for Future Research. *International Journal of Production Economics*, 171, 116-133.
- Khan, O. and Burnes, B. (2007), “Risk and Supply Chain Management: Creating a Research Agenda”, *The International Journal of Logistics Management*, Vol. 18, No. 2, pp.197-216.
- Kleindorfer, P.R. and Saad, G.H. (2005). Managing Disruption Risks in Supply Chains. *Production and Operations Management*, 14(1), 53-68.
- Pettit, T.J., Fiksel, J. and Croxton, K.L. (2010). Ensuring Supply Chain Resilience: Development of a Conceptual Framework. *Journal of Business Logistics*, 31(1), 1-21.
- Ponomarov, S.Y. and Holcomb, M.C. (2009). Understanding the Concept of Supply Chain Resilience. *The International Journal of Logistics Management*, 20(1), 124-43.

- Prud'homme, A. M. (2008). Business Continuity in the Supply Chain: Planning for Disruptive Events. *ProQuest*.
- Rashid, A. H. M., Loke, S. P. and Ooi, K. B. (2014). Strengthening Supply Chain Risk Management for Business Continuity: A Case Study Approach. *International Journal of Management and Enterprise Development*, 13(3-4), 278-301.
- Vinodh, S. (2011). Axiomatic Modelling of Agile Production System Design. *International Journal of Production Research*, 49(11), 3251-3269.
- Wang, T-C. and Lin, Y-L. (2009). Applying the Consistent Fuzzy Preference Relations to Select Merger Strategy for Commercial Banks in New Financial Environments. *Expert Systems with Applications*, 36, 7019–7026.
- Wieland, A. and Wallenburg, C. M. (2012). Dealing With Supply Chain Risks - Linking Risk Management Practices and Strategies to Performance. *International Journal of Physical Distribution & Logistics Management*, 42(10), 887-905.
- Zsidisin, G. A. and Wagner, S. M. (2010). Do Perceptions Become Reality? The Moderating Role of Supply Chain Resiliency on Disruption Occurrence. *Journal of Business Logistics*, 31(2), 1-20.